Harmoniko ,hraj - Petra Janů

Smutek na mě sáh
zní v bíločerných klávesách.
Dryák harmonik
mé lásce právě odzvonil.
Jsem jak vdovin šál,
co průvod plaček proplakal,
plísní dýchá zem,
já ptám se: Nejsem, nebo jsem?

Smutek na mě sáh,
zní v bíločerných klávesách.
Známý prstoklad,
co hrál si na mém těle rád.
Zmizel z klávesnic,
co zbývá? Téměř vůbec nic.
Smutná neděle,
a příští noci probdělé…

Harmoniko, hraj, dál jen,…
Rozkrájej můj rád a sen.
Harmoniko dál jen kvílej,
chvíle zlé spal.
Smutek na mě sáh,
zní v bíločerných klávesách,
dryák harmonik
mým pláčem stejně nepronik.

Voní vermutem
mé prázdno zvané zármutek.
Smutná neděle
a příští noci probdělé.
Harmoniko hraj dál jen!
Rozkrájej můj ráj a sen.
Harmoniko dál jen kvílej.
Chvíle zlé spal!

Harmoniko hraj dál jen.
Rozkrájej můj ráj a sen.
Harmoniko dál jen kvílej,
chvíle zlé spal.